

08.11.1330 ŽSTK

OPAKOVANÁ SPRÁVA

№. 11. 1992

bbb:44-Dubček-úmrťie-FLEŠ :1 pol

= Zomrel Alexander Dubček

= Praha 7. novembra (TK SR) -Alexander Dubček, bývalý predseda Federálneho zhromaždenia ČSFR a predseda Sociálnodemokratickej strany na Slovensku, ktorý 1. septembra havaroval, dnes o 21.25 h zomrel v pražskej nemocnici Na Homolke.

= TK SR to oznámil riaditeľ nemocnice.

= (TK SR) vn mv

08.11.1334 ŽSTK

OPAKOVANÁ SPRÁVA

bbb:45-Dubček-nekrológ :4 pol

= Nekrológ Alexandra Dubčeka

= Alexander Dubček sa do pamäti národa zapísal ako Muž januára 68 a stal sa symbolom boja česko-slovenského ľudu proti totalite, i jeho nádeji a túžob po slobode. Aj v zahraničí vnímali A. Dubčeka ako osobnosť nerozlučne spätú s koncepciou slobody a demokracie, Pražskou jarou ako nezabudnuteľným obdobím európskych dejín.

= Narodil sa 27. novembra 1921 v Uhrovci (okres Topoľčany), v dome, ktorý bol zároveň rodiskom významného slovenského národovca Ľudovíta štúra. Od roku 1925 žil trinásť rokov so svojimi rodičmi v Sovietskom zväze.

= Uyučil sa za strojného zámočníka a ako dvadsaťročný sa stal členom Komunistickej strany Slovenska. Počas 2. svetovej vojny sa zapojil do protifašistického odboja a bol účastníkom SNP. Po oslobodení pracoval vo viacerých robotníckych profesiách až do roku 1945, keď sa stal tajomníkom a vedúcim tajomníkom ÚV KSS v Trenčíne a začal sa profesionálne venovať politike, študoval na Právnickej fakulte Univerzity Komenského a Vysokej škole straníckej pri ÚV KSSZ v Moskve.

= Politická aktivita A. Dubčeka vyvrcholila v rokoch 1968-69. Ako prvý tajomník ÚV KSČ inicioval a organizoval reformný a obrodný proces, ktorý spontánne privítali a podporili občania celého česko-slovenska. Po jeho násilnom prerušení a v období normalizácie A. Dubčeka, ktorý krátko pôsobil ako veľvyslanec ČSSR v Turecku, vylúčili v roku 1970 z KSČ a všetkých organizácií a zbavili ho aj vojenských hodností. Až do polovice 80. rokov, prenasledovaný štB, žil v ústraní a pracoval ako mechanizátor v Západoslovenských štátnych lesoch v Bratislave. V roku 1975 sa proti nemu rozpútala celoštátna kampaň za protest proti totalitnému a policajnému systému v ČSSR, ktorý poslal Federálnemu zhromaždeniu a SNR.

= Do politiky opätovne vstúpil koncom 80. rokov po nástupe Michaila Gorbačova na čelo KSSZ a uvoľnení ťaživej politickej atmosféry. Prvým otvoreným vystúpením z ilegality a začiatkom priameho politického boja bolo interview, ktoré A. Dubček poskytol v októbri 1987 talianskemu denníku L'Unita a stretlo sa s veľkým ohlasom v zahraničí. Obsahovalo podrobnú analýzu vtedajšieho stavu v politike a spoločnosti a náčrt východisk. Uzápatí dostal A. Dubček pozvanie na univerzitu v Bologni, ktorá mu udelila čestný doktorát politických vied, prvé oficiálne medzinárodné uznanie po mnohých rokoch.

= Alexander Dubček sa zúčastnil na demonštrácii 17. novembra 1989 v Prahe a následne viackrát verejne vystúpil aj v ďalších mestách. Bol prvý, kto už 26. novembra na Václavskom námestí a na Letnej žiadal odstúpenie skompromitovaného vedenia KSČ. Zároveň vyzval vlády ZSSR, NDR a BČR, aby sa ospravedlnili za vojenský zásah v česko-slovensku v auguste 1968.

= Do funkcie predsedu FZ bol zvolený 28. decembra 1989 a pôsobil v nej do júna 1992. Završenie životnej filozofie A. Dubčeka bol vstup do Sociálnodemokratickej strany na Slovensku v marci 1992. Predstavenstvo SDSS ho nominovalo za vodcu volebnej kampane a na druhom zjazde strany 28. marca 1992 bol zvolený za jeho predsedu.

= Na ceste za poslancami povinnosťami do Prahy dňa 1. septembra 1992 na diaľnici D1 pri Humpolci havarovalo auto s Alexandrom Dubčekom, ktorý utrpel ťažké poranenie chrbtice, panvy a hrudníka. Liečili ho v pražskej nemocnici Na Homolke, kde sa podrobil viacerým náročným operáciám.

= Alexander Dubček si za svoju celoživotnú verejnú činnosť a statočné občianske i ľudské postoje v zložitých, neraz krízových situáciách, ako aj za úsilie o ich prerokovanie a spoločenský pokrok získal úctu a dôveru nášho ľudu a medzinárodnej verejnosti. Boli mu udelené čestné doktoráty viacerých popredných univerzít a rad významných ocenení, medzi nimi cena Andreja Sacharova, ktorú mu v roku 1989 udelil Európsky parlament a Cena za ľudské práva z roku 1991 od Austrálskeho inštitútu pre židovské otázky.

= (TK SR -Ulasta Vaškoroová)

08.11.1339 ŽSTK